

ר"ע מברטנורא

מסכת נדרים, פרק ו' משנה ד'

דג דגים שאיני טועם. לא
 דג ולא דגים והכל צמממע:
 טפלין. מצלי מלת: בטריית
 טרופה. דג שחוכים אותו
 חתיכות חתיכות ומוכרים
 אותו ויש לו שם צפני עכמו
 ואינו בכלל דג ודגים: ציר.
 מיס היוצאים מן הדגים
 המלוחים: ומוריים. שומן
 היוצא מדגים מלוחים:
 צחנה. תערובת מיני דגים
 טרופים נקראים למה.
 ודוגמתו צמממע ע"ז (דף

ד דג דגים שאיני טועם,
 אסור בהן, בין גדולים בין
 קטנים, בין מלוחין בין טפלין, בין
 חיין בין מבשלין, ומתן בטריית
 טרופה ובציר. הנודר מן הצחנה,
 אסור בטריית טרופה, ומתן בציר
 ובמריס. הנודר מטריית טרופה,
 אסור בציר ובמריס:

(מ) ה"ה ארבע דלחמתא: ומותר בציר ובמוריים. הואיל ואין עיקר ממשות הדג מובלע
 בהם: הנודר מטריית טרופה אסור בציר ובמוריים. דכיון דהזכיר טרופה, מכל דבר
 שמעורב בו מין דג משמע:

תפארת ישראל - יכין

בין גדולים בין קטנים דג משמע גדול, ודגים משמע קטנים: טפלין ר"ל אינן
 מלוחין: בין חיין בין מבשלין ה"ה באסור ע"ע דג משמע בין חי ובין מבושל: בטריית
 טרופה מין דג טרוף ומעורר כד"א: ובציר מי דגים מלוחים, (לויגע), ודוקא ביצא
 מהן קודם שנדר, אבל לאחר שנדר אסור, וכן קום ודבש לקמן [רי"ז ורט"ז סקט"ז]:
 מן הצחנה תערובות דגים ממועכים: ובמוריים שומן דגים:

